



**Skarga wniesiona w dniu 24 kwietnia 2024 r. – Kerkosand/Komisja**

**(Sprawa T-216/24)**

(C/2024/3625)

Język postępowania: niemiecki

**Strony**

Strona skarżąca: Kerkosand spol. s r. o. (Šajdikove Humence, Słowacja) (przedstawiciele: A. Rosenfeld i C. Holtmann, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że Komisja Europejska bezprawnie zaniechała podjęcia środków zapewniających wykonanie wyroku Sądu z dnia 9 września 2020 r. w sprawie T-745/17 <sup>(1)</sup> i nie wszczęła formalnego postępowania wyjaśniającego przewidzianego w art. 4 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2015/1589 <sup>(2)</sup> w postępowaniu w sprawie pomocy państwa SA.38121 [2016/FC] – Słowacja „Pomoc inwestycyjna na rzecz słowackiego producenta piasku krzemionkowego NAJPI a.s.”;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

**Zarzuty i główne argumenty**

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi podane niżej zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia art. 266 TFUE

W ramach zarzutu pierwszego skarżąca zarzuca Komisji naruszenie ciążącego na niej na mocy art. 266 TFUE obowiązku, poprzez niepodjęcie środków zapewniających wykonanie wyroku Sądu z dnia 9 września 2020 r. w sprawie T-745/17 oraz poprzez niewszczęcie formalnego postępowania wyjaśniającego przewidzianego w art. 4 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2015/1589 w postępowaniu w sprawie pomocy państwa SA.38121 [2016/FC] – Słowacja „Pomoc inwestycyjna na rzecz słowackiego producenta piasku krzemionkowego NAJPI a.s.”. Wyrokiem z dnia 9 września 2020 r. Sąd stwierdził nieważność zaskarżonej decyzji. Zgodnie z wyrokiem Sądu przy ocenie pomocy Komisja powinna była powziąć wątpliwości co do jej zgodności z rynkiem wewnętrznym w rozumieniu art. 4 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2015/1589. Niemniej jednak, ponieważ Komisja wciąż nie wydała decyzji o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego, doszło do naruszenia art. 266 TFUE.

2. Zarzut drugi, dotyczący naruszenia art. 108 TFUE i art. 4 rozporządzenia (UE) 2015/1589

W ramach zarzutu drugiego skarżąca podnosi, że ze względu na beczynność Komisja uchybiła również obowiązkowi ciążącemu na niej na mocy art. 108 ust. 2 TFUE w związku z art. 4 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2015/1589. Zgodnie z art. 4 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2015/1589 Komisja jest zobowiązana do wszczęcia formalnego postępowania wyjaśniającego przewidzianego w art. 108 ust. 2 TFUE, jeżeli po przeprowadzeniu badania wstępnego Komisja stwierdzi, że zgłoszony środek budzi wątpliwości co do jego zgodności z rynkiem wewnętrznym. W następstwie wyroku Sądu z dnia 9 września 2020 r. Komisja powinna była powziąć wątpliwości. Do tej pory nie przyjęto jednak żadnej stosownej decyzji o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego. Od wydania wyroku Sądu z dnia 9 września 2020 r. upłynęły ponad trzy lata i siedem miesięcy. Badanie wstępne zakończone wydaniem decyzji, której nieważność stwierdzono, trwało trzy lata i sześć miesięcy. Badanie wstępne trwa już zatem w sumie ponad siedem lat – bez wszczęcia formalnego postępowania wyjaśniającego.

<sup>(1)</sup> Wyrok z dnia 9 września 2020 r., Kerkosand/Komisja (T-745/17, EU:T:2020:400).

<sup>(2)</sup> Rozporządzenie Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz.U. 2015, L 248, s. 9).

3. Zarzut trzeci, dotyczący naruszenia art. 41 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej <sup>(3)</sup>

W ramach zarzutu trzeciego skarżąca przywołuje naruszenie prawa do dobrej administracji przewidzianego w art. 41 ust. 1 karty praw podstawowych. To podstawowe prawo nakłada na Komisję obowiązek zakończenia postępowania administracyjnego w rozsądnym terminie i unikania przewlekłości postępowania. To podstawowe prawo skarżące zostało naruszone ze względu na to, że od wniesienia przez skarżącą skargi do Komisji w dziedzinie pomocy państwa upłynęło ponad siedem lat, bez wszczęcia formalnego postępowania wyjaśniającego. Komisja była do tego zobowiązana najpóźniej od czasu wydania wyroku Sądu z dnia 9 września 2020 r. Ta przewlekłość postępowania, której można było uniknąć, jest niezgodna z zasadami dobrej administracji i prawem do szybkiego postępowania administracyjnego.

---

---

<sup>(3)</sup> Dz.U. 2012, C 326, s. 391.